

Det er mit indtryk, at dette forhold i et vist omfang har foranlediget en del erhvervsdrivende til at foretage nyanskaffelser eller fremskynde udskiftninger af driftsmidler, der mindre er begrundet i, hvad der ret beset er et sundt økonomisk behov for i deres virksomheder, end i et — ofte noget kortsynet — ønske om at få noget at skrive af på i næste års selvangivelse.

I hvert fald indtil videre er jeg tilbøjelig til at tro, at der er en ret snæver grænse for, hvor langt man ved hjælp af skattelovgivningen kan komme i retning af at skelne mellem ønskelige og mindre ønskelige investeringer. I forslaget om ændring af afskrivningsloven har man derfor begrænset sig til to områder, hvor man har fundet det nogenlunde overkommeligt at udskille en gruppe investeringer og udforme særlige afskrivningsregler for dem.

Det drejer sig dels om en skærpelse af afskrivningsreglerne for visse automobiler, dels om en skærpelse af reglerne om afskrivning på ældre driftsbygninger, når de skifter ejer.

Regeringen har fundet det naturligt, at afskrivningsloven ændres, således at tilskyndelsen til at investere i visse automobiler bliver noget mindre. For så vidt angår automobiler, som ejeren udelukkende anvender erhvervsmæssigt, findes reglerne i forslaget til ny § 6 A i afskrivningsloven. Man har her foreslået en begrænset adgang til afskrivning på forskellige personbiler, herunder også udlejningsbiler, hyrevogne og skolevogne samt last- og vareautomobiler, der er berigtiget med halv omsætningsafgift — det er de last- og varebiler, der kører på de såkaldte „papegøjeplader“. Der foreslås således ikke begrænsning af afskrivningen på omnibusser og lastbiler, der er indregistreret på sædvanlig vis.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 A omfatter også automobiler, der er indregistreret til privat personbefordring. Det kan måske umiddelbart forekomme lidt mærkeligt, at den slags automobiler kan falde ind under afskrivningslovens regler om driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Når det kan forekomme, skyldes det, at hvis en virksomhed anskaffer et automobil, som stilles til rådighed for en medarbejder, er der for virksomhedens ejer tale om en udelukkende erhvervsmæssig anvendelse af automobilet, selv om medarbejderen bruger det helt eller delvis til privat kørsel.

....

Jeg vender mig nu til de automobiler, som ejeren både benytter erhvervsmæssigt og privat, altså de såkaldte „blandede“ automobiler. For sådanne automobiler har man fundet det naturligt at foreslå en begrænsning i afskrivningsadgangen, der svarer nøje til, hvad der foreslås for de rene erhvervsautomobiler. Blandt andet af tekniske hensyn — for at gøre det så overskueligt som muligt — har man udformet reglerne herom sådan, at de omfatter alle „blandede“ driftsmidler og altså ikke blot de „blandede“ automobiler. Forskellen er efter mit skøn mere tilsyneladende end reel, idet det i praksis så